

[J. S. Foget.]

ærede Statsminister har oplæst Protokollatet, og saa bliver det sagt, at Kostspørgsmaalet jo overlades til frivillig Afgørelse. Ja, men ifølge Protokollatets Ordlyd overlades det kun til frivillig Afgørelse i ganske særlige Tilfælde, nemlig hvor Forholdene maatte være særlig vanskelige med Hensyn til Kostspørgsmaalet. Ogsaa vedrørende dette Spørgsmaal ved jeg positivt, at adskillige Mejerister er direkte herimod. Jeg ved positivt, at Undermejerister har beklaget sig over, at de har været tvunget til at forlade Mejerierne og at skulle søge Kosten i Pensionater, hvor de har maattet betale adskilligt mere, end de betalte paa Mejerierne, altsaa at Undermejeristerne i adskillige Tilfælde har været direkte imod det, som man nu fra Regeringens Side under Paaskud af, at man gør det for Undermejeristernes Skyld, kommer og forlanger skal være Lov. Derfor synes jeg, at den ærede konservative Ordfører i høj Grad har Ret i at ønske, at Forslaget maa blive behandlet i et Udvalg, saaledes at man dør kan faa Klarhed over, hvad der ligger bag ved Protokollatet, hvilken Mening der ligger deri, og hvorledes dette Forhold i Virkeligheden er tilrettelagt, thi det ligger yderst taaget endnu.

Jeg kan erklære, at Forslaget i den foreliggende Skikkelse vil jeg for mit Vedkommende ubetinget stemme imod.

Statsministeren (Staurning): Jeg tænker, jeg roligt kan forbigaa de Fantasier om, hvem der underkuer Mejeristerne, o. s. v., som vi nylig hørte.

Til det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) skal jeg i Anledning af hans Omtale af Mælkeprisernes Højde bemærke, at jeg har en lignende Tro som det ærede Medlem med Hensyn til, at der jo nok er en Forklaring paa Forskellen paa Priserne for Mælk paa Landet og paa 4de Salen i Baggensgade 23. Det er en Selvfølge, at der løber Omkostninger paa, det kan enhver forklare sig selv, men ikke desto mindre er der adskillige Forhold med Hensyn til Mælkesalget til Byerne, baade hvad angaar Prisen og andet, som der vel kan være Grund til at overveje, og derfor har Regeringen i nogen Tid beskæftiget sig med Planen om Nedsættelse af en Kommission i den Anledning. Det har jeg meddelt Folketinget i Gaar, og jeg gentager nu her, at noget saadant vil ske, fordi der med Rette eller Urette har lydt saa mange Klager over de Priser, som Mælken udbydes til i Byerne,

og over de Forhold, der i øvrigt foreligger i den Forbindelse.

Medens den almindelige Opfattelse i Folketinget var den, at en Konflikt af den heromhandlede Art maatte man ønske at afværge, saa fandt man næsten det modsatte i den Tale, det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) holdt. Det ærede Medlem hævdede, at det var ganske urimeligt at lovgive i det foreliggende Tilfælde, vi skulde bare se Tiden an. Til dette Raad maa jeg sige, at jeg nu engang er i Besiddelse af en ganske anselig Ansvarsfølelse over for det Land og det Folk, jeg tilhører, og naar man er det, ser man ikke Tiden an, naar en saa alvorlig Konflikt staar for Døren, som her er Tale om. Jeg har straks, da Afstemningsresultaterne forelaa, tilkaldt Repræsentanter for Mejeristerne og for De samvirkende Fagforbund og har faaet den Meddelelse, at Spørgsmaalet om Strejkens Ikrafttræden blev afgjort Onsdag Formiddag. Det er mig bekendt, at Sagen har været behandlet i Dag, og at Strejken altsaa kan træde i Kraft i Aften eller i Morgen eller hvornaar det nu skal være; der er overhovedet ikke noget Frigørelsesvarsel i det Forhold mellem Mejeristerne og Mejerierne.

Naar jeg er vidende om dette, saa dikterer min Ansvarsfølelse mig at gøre det yderste for at afværge den Konflikt, som først og fremmest vil være ødelæggende for Landbruget. Thi det ærede 3die Medlem for 6te Kreds kan saa meget han vil forsikre mig, at Mejerierne bliver ikke lukket, saa tror jeg dog ikke, at det, naar Mejerierne gaar i Aften, vil være saadan umiddelbart indlysende, at Mejerierne gaar deres normale Gang i Morgen, naar der mangler 2 374 Mejerister — det er Tallet paa dem, der er Tale om. Disse 2 374 Mejerister kan maaske erstattes i Løbet af nogen Tid — det ved jeg ikke noget om —, men saadan umiddelbart indlysende er det dog ikke, at de paagældende Mejerier vilde gaa deres Gang, selv om Strejken udbrød. Men lad gaa, at det nu var rigtigt, hvad det ærede Medlem formoder, saa er jeg ikke sikker paa, at Skibsfart og Havnearbejde og Kørsel og alt det, der i øvrigt staar i Forbindelse med Eksporten, vilde gaa; jeg er tværtimod overbevist om, at det ikke vilde gaa.

Det ærede Medlem sagde, at det, der forelaa her, var et Diktat. Dette er ganske urigtigt, thi det Forslag, der foreligger — dette kan ogsaa gælde det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Lange), som talte om, at det var bedre med Voldgift —, er Resultat